

таті роботи над проектами студенти-гуртківці застосовували знання з молекулярної біології та хімії, цитології та гістології, генетики та педіатрії, паразитології та екології.

Основні вимоги до ПДП передбачали розкриття значущої у науковому або творчому плані теми, для розв'язання якої потрібні інтегровані знання та дослідницький пошук; практична, теоретична та пізнавальна значущість передбачуваних результатів; групова діяльність студентів. Результати своєї роботи студенти-гуртківці оформляли у вигляді кросвордів, презентацій із застосуванням відеороликів або фрагментів науково-пізнавальних фільмів.

Студенти працювали над наступними темами: «Особливості життєдіяльності на молекулярному рівні», «Гістоархітектоніка сухожилкових струн мітрального клапану людей у нормі та при малих аномаліях серця», «Актуальні питання антропогенетики», «Хромосомні хвороби людини», «Протозойні захворювання людини», «Геогельмінти та біогельмінти», «Медико-біологічні аспекти екології людини».

Згідно плану роботи СНГ, були визначені терміни виконання проектів, студенти поділені на 7 груп, кожна з яких очолював викладач-консультант. Під час роботи над темою студенти-гуртківці використовували конструктивні, дослідницькі, інформаційні, міжпредметні, групові та часові методи аналітично-пошукової та дослідницько-пошукової роботи, що загалом набувала контурів проектно-діяльності.

Презентація науково-дослідної роботи групи студентів-гуртківців оцінювалась викладачами та студентами-слухачами згідно визначених критеріїв, а саме, оцінювали: рівень творчості, рішень та підходів до науково-дослідної роботи; коректність методів дослідження й обробки даних; естетика оформлення результатів; вміння аргументувати свої висновки. При захисті ПДП звертали увагу на: якість доповіді, повноту уявлення про роботу, аргументованість, переконливість, ерудицію, культуру мови, використання наочних засобів, почуття часу, утримання уваги аудиторії, відповіді на питання, готовність до дискусії. Обов'язково враховувались активність кожного учасника та робота в команді.

Висновок. Отже, проаналізувавши досвід впровадження інтерактивного методу проектів у проведенні засідань студентського наукового гуртка, можна відзначити такі позитивні моменти, як набуття студентами вмінь працювати з науковою літературою, використання міжпредметної інтеграції, розвиток клінічного мислення, комунікативних якостей, вміння працювати у групі, здатність до аналізу інформації, вміння її репрезентувати. Груповий проект є шляхом розвитку творчого потенціалу особистості та її самореалізації.

Література

1. Шумко Б.І. Студентський науковий гурток як шлях підвищення рівня знань за кредитно-модульною системою / Б.І. Шумко, В.В. Шульгіна, Л.Я. Федонюк // Медична освіта. – 2013. – № 1. – С. 81–82.
2. Концепція розвитку Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського (інтеграція у світовий освітній простір). – Тернопіль : ТДМУ, 2006. – 50 с.
3. Павлишин Г.А. Кейс-метод навчання у медичній освіті / Г.А. Павлишин, Т.В. Бігуняк, Т.В. Саварин // Реалізація закону України про «Вищу освіту» у вищій медичній та фармацевтичній освіті України: Всеукраїнська навчально-наукова конференція з міжнародною участю, присвячена пам'яті ректора, члена-кореспондента НАМН України, професора Леоніда Якимовича Ковальчука (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв'язку): Збірник наукових доповідей. – Тернопіль, 2015. – Тернопіль, 2015. – С. 359–361.
4. Корнійчук О.П. Освітня технологія “метод проектів”: стан розробки в науково-методичній літературі / О.П. Корнійчук, Л. М. Бузова // Медична освіта – 2012. №4. – С. 67–69.
5. Андрієвський І.Ю. Сучасні підходи до формування та розвитку знань через впровадження новітніх технологій / І.Ю. Андрієвський // Медична освіта – 2013. – №4. – С. 5–8.

УДК 004.67:617-07

СУЧАСНІ ІТ В МЕДИЦИНІ – МОЖЛИВІСТЬ ІНТЕГРУВАННЯ З СИСТЕМАМИ ЦИФРОВОЇ ДІАГНОСТИКИ

В. П. Федотов, О. І. Макачук, Г. І. Макуріна, А. О. Макачук

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Швидкий розвиток обчислювальних, інформаційних та телекомунікаційних технологій надає дослідникам і практикам нові можливості, пов'язані з отриманням, аналізом, обробкою, передачею, зберіганням і об'єднанням величезних масивів різномірної інформації. Впровадження обчислювальної техніки, спочатку в науково-технічній і послідовно в інші області діяльності, розробка, розвиток і накопичення алгоритмів, програм та їх комплексів, створення систем і мереж цифрового зв'язку радикально змінює постановку, способи і засоби вирішення більшості практичних завдань [1,2].

У сучасній медицині перехід на ІТ забезпечує ряд нових можливостей і інтеграцію з системами цифрової діагностики [3]. Це покращує якість сервісу, скорочує час обстеження, збільшує точність діагностики, дозволяє про-

водити віддалені консультації, обстеження, аналіз і віддалену обробку первинної інформації у високоспеціалізованих центрах, а також надає можливості довготривалого зберігання інформації про пацієнтів в цифровій формі. Таким чином, при необхідності до інформації про пацієнта може бути отриманий доступ практично з будь-якої точки земного шару, що є важливим у багатьох випадках. Крім того, тим самим створюються архіви досліджень, які можуть використовуватися для підвищення кваліфікації медперсоналу, наукових досліджень, отримання статистичних даних та ін.

Серед основних напрямків розвитку електронної охорони здоров'я зазначаються: консультативні мережі для медичного персоналу і пацієнтів, системи електронних медичних карт (історій хвороби), медичного страхування,

аптечної інформації, замовлення медичного обладнання і матеріалів, диспетчерські системи швидкої допомоги.

Створення та розвиток інтегрованих комп'ютеризованих медичних інформаційних систем корпоративного рівня, їх інтеграція в системи регіонального, відомчого та державного рівней охорони здоров'я являє собою комплекс різнорівневих і досить складних завдань. При цьому деякі питання виявляються настільки складні, що вимагають залучення пильної уваги вчених і фахівців. У цій роботі ми зробили спробу кинути погляд на ці проблеми, так би мовити, «з боку розробника», проаналізувати хід і тенденції розвитку подібних систем, вказати на ряд труднощів, наявних сьогодні, або тих, з якими, можливо, доведеться зіткнутися завтра. При цьому ми по можливості намагалися показати системний характер ряду проблем та їх історичний розвиток.

Основна частина. Розвиток інформаційно-обчислювальної техніки і технологій паралельно із засобами зв'язку та телекомунікацій має великий вплив на всі аспекти людської діяльності. Нові інформаційні технології вже давно стали життєво важливою частиною повсякденного оточення, яке без них практично вже не може функціонувати нормальним чином. Швидкий розвиток і розробка теоретичних аспектів і нових пристроїв, схем, алгоритмів і матеріалів для сфери інформаційно-комп'ютерних технологій, поряд з проведенням теоретичних і експериментальних досліджень, зумовлює можливості, які будуть доступні споживачам в найближчому майбутньому. Інший аспект цієї теми – робота із студентами та курсантами післядипломного рівня, які все більш впевнено долучаються до роботи з електронними примірниками документів [4]. Це саме стосується і електронних засобів підготовки і реєстрації результатів практичних занять.

На нашій кафедрі створено умови для задовільної підготовки студентів до практичних занять: на сайті кафедри студенти мають можливість ознайомитись з повноцінним варіантом презентацій лекцій з тем дисципліни, з кожної теми практичного заняття також створено електронний варіант методичної розробки для самостійної підготовки студентів, які насичені великим об'ємом фото- і навіть відеоінформації. Ці розробки мають інформацію, яку збирали співробітники кафедри, куруючи хворих з тією чи іншою патологією. Можливість використання сучасних технологій дозволяє стежити за станом шкіри хворих у вогнищі ураження і є незамінною у випадках спостереження за доброякісними або злоякісними новоутвореннями-

ми шкіри, особливо коли є можливість контролювати ці новоутворення з допомогою такого пристрою, як цифровий дерматоскоп [5]. Це розширює можливості діагностики захворювань, а також дозволяє навчати як студентів, так і курсантів на базі наявного клінічного матеріалу, який можна спостерігати в динаміці.

Висновки. Ще на зорі розвитку ІТ була усвідомлена необхідність в розробці методів, які дозволили б аналізувати складні проблеми як ціле, забезпечували розгляд багатьох альтернатив, кожна з яких описувалася великим числом змінних, забезпечували повноту кожної альтернативи, допомагали вносити вимірність, давали можливість виявляти невизначеності. Отримана в результаті розвитку та узагальнення широка і універсальна методологія вирішення проблем була названа її авторами «системний аналіз», на який вже тоді в методологічному плані поклалися великі надії. Однак «дуже скоро з'ясувалося, що проблеми цивільні, проблеми фірм, фінансові і багато інших проблем не тільки допускають, але й вимагають застосування цієї методології». Таким чином, оптимізація функціонування великих закладів, медичних в загалом, чи навчальних – в теперішній час можлива лише із застосуванням пріоритетних інформаційних технологій.

Література

1. Гусева В.Е. Современные информационные технологии в профессиональной подготовке бакалавров социально-культурной деятельности / В.Е.Гусева // Мир науки. – 2015. – Вып 3. – С. 1–5.
2. Кукушкина О.И. Информационные технологии в контексте отечественной традиции специального образования. [Текст] : монография/ О. И. Кукушкина – М. Полиграфсервис, 2005.– 327 с.
3. Карпова О.В. Социологические исследования в системе управления качеством медицинской помощи / О.В. Карпова // Социология медицины. – 2013. – №1 (22). – С. 11–15.
4. Королев Н.Н. Социальный портрет молодого специалиста сферы здравоохранения / Н.Н. Королев, Д.О.Ермолаев // Регионарный анализ. Фундаментальные исследования. – 2011. – №9. – С. 260–269.
5. Кубанова А.А. Современные информационные технологии в деятельности специализированных дерматовенерологических учреждений / А.А.Кубанова, А.А. Мартынов, И.Н. Лесная, А.А. Кубанов, Е.В. Пирогова //Вестник дерматовенерологии – 2009. – №6. – С. 4–15.

УДК: 378.018.43:613.4

ПИТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У РОБОТІ КОСМЕТОЛОГА

В. П. Федотов, Г. І. Макуріна, Г. В. Носонова, В. О. Кірієнко

Запорізький державний медичний університет

Вступ. На сучасному етапі косметологію відносять до області естетичної медицини, що найбільш стрімко розвивається. Косметологія – це наука, яка вивчає етіологію, патогенез, прояви (клініку) відхилень (порушень) форми (уражень шкіри, волосся, нігтів, форм обличчя та зовнішності тіла), розробляє та виконує корекцію естетичних проблем зовнішності людини, що виникла здавна та має древню історію [1–5].

Задача сучасної косметології – збереження природної краси всього людського тіла, шкіри, волосся, попередження їх небажаних вікових змін, що спричиняють пацієнтам не тільки фізичний дискомфорт, але й душевні страждання. Атрактивна зовнішність підвищує конкурентоспроможність, є бажаною, а здебільшого і обов'язковою умовою для цілої низки спеціальностей. Зовнішній вигляд та імідж стає цінністю, від наявності котрої залежить соціальний